

Przewodnik Trenera

Promocja i ochrona lokalnego dziedzictwa kulturowego w celu wzmocnienia pozycji słabszych grup społecznych.

Living Heritage 4 All

Nr 2020-1-LV01-KA204-077529

Erasmus+ Partnerstwa strategiczne w edukacji
dorosłych
2021

Wstęp

W tej publikacji można znaleźć przykłady dobrych praktyk oraz zalecenia, jak wykorzystać dziedzictwo kulturowe by pomóc słabym grupom społecznym w odzyskaniu poczuciu godności i wzmocnieniu ich pozycji, by zapewnić socjalizację i integrację i by walczyć przeciwko dyskryminacji i nierówności. Przewodnik ukierunkowany jest na organizacje pozarządowe, placówki edukacyjne, organizacje kulturalne, gminy i regiony.

Przewodnik został stworzony w ramach Strategicznego Partnerstwa w edukacji dorosłych Erasmus + „Living Heritage 4 All” (2019-2021) finansowanego ze środków Unii Europejskiej. W programie biorą udział: Creative Ideas – koordynator projektu (Łotwa), Almarex (Bułgaria), Green Elephant Foundation (Polska), Folklore Company of the Varnava municipality of Marathon (Grecja), Livadia municipality (Cypr), Pro Arbeit – Kreis Offenbach (AOR), Kommunales Jobcenter (Niemcy) oraz Zentrum für interkulturelle Bildung und Arbeit (Niemcy).

Autorzy: Alise Vitola, Anita Kairisa, Sanita Putnina, Svetlana Marinova, Adam Rębacz, Kinga Rębacz, Evdokia Balamou, Francesca Palma, Amira Bieber, Maria Katsiki, Anna Papadopoulou, Milea Pappa, Danny Franke, Ana Leal, Mariela Rocio Mendieta.

Strona internetowa projektu: heritage4all.eu

Wsparcie Komisji Europejskiej dla powstania tej publikacji nie oznacza poparcia dla jej treści, które odzwierciedlają wyłącznie poglądy autorów, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

Living Heritage 4 All Trainer's Guide jest dostępny na licencji Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Zalecenia

W oparciu o nasze doświadczenie w wykorzystywaniu dziedzictwa kulturowego jako narzędzia służącego do wzmacniania pozycji ludzi, stworzyliśmy listę tego, co należy, a czego nie należy robić dla organizacji pracujących z grupami zagrożonymi. Mamy nadzieję, że ta lista okaże się przydatna!

Należy:

- ✓ Być gotowym do ciężkiej pracy, aby pozyskać ludzi; wspaniałe rezultaty wymagają wiele wysiłku.
- ✓ Wyjaśnić uczestnikom cele, etapy i korzyści płynące z działań.
- ✓ Pokazać, jak dane działanie wpisuje się w szerszy obraz, np. że kontynuacja tradycji rękodzielniczej może przynieść społeczności korzyści społeczne i ekonomiczne.
- ✓ Pracować z małymi grupami i koncentrować się na postępach uczestników.
- ✓ Zaangażować ludzi w organizację działań, np. zorganizować festyn lub kiermasz z domowymi potrawami i napojami przygotowanymi przez uczestników.
- ✓ Zaangażować inne organizacje, ośrodki edukacyjne, domy spokojnej starości, organizacje pozarządowe pracujące z grupami zagrożonymi wykluczeniem społecznym, aby umieścić swoje działania w innych ofertach.
- ✓ Mieszać różne działania i włączać je w miejskie festiwale i inne wydarzenia, w których uczestniczy wiele osób.

- ✓ Wziąć pod uwagę aspekt językowy; pracując z obcokrajowcami, dostosować zajęcia do różnych poziomów znajomości języka.
- ✓ Wydawać certyfikaty lub rozważać inne korzyści, aby zmotywować potencjalnych uczestników w zależności od ich potrzeb.
- ✓ Aktywnie korzystać z mediów społecznościowych, aby przyciągnąć grupę docelową lub rozpowszechnić informacje o projekcie wśród innych organizacji pracujących z grupą docelową.

Nie należy:

- ✗ Nie należy bać się krytyki! Bądź na nią otwarty i reaguj w pozytywny sposób. Regularnie oceniaj swoje działania i wykorzystuj informacje zwrotne do ich ulepszenia. Nie bądź rozczarowany, jeśli nie uda Ci się stworzyć homogenicznej grupy (ten sam wiek, zainteresowania itp.). Przyjmij różnice i wykorzystaj różnorodność jako szansę!
- ✗ Nie bądź ślepy na różnice kulturowe i religijne. Staraj się znaleźć rozwiązania, które działają tak samo dla grupy docelowej, jak i dla Ciebie. Na przykład, można zaangażować nauczycieli płci żeńskiej i męskiej w przypadku, gdy grupa docelowa ma pewne preferencje dotyczące płci nauczyciela.
- ✗ Nie należy stosować tych samych metod nauczania w stosunku do wszystkich grup docelowych. Należy spróbować dowiedzieć się więcej od grupy docelowej i wybrać takie metody, które sprawdzają się najlepiej. Na przykład, nauczanie frontalne może powodować niepokój u osób, które miały problemy w szkole. Stosuj nauczanie zintegrowane z pracą.
- ✗ Nie pytaj o zbyt wiele osobistych informacji! Może to wywołać niepotrzebny stres u uczestników, zwłaszcza jeśli nie znają się dobrze.
- ✗ Nie wywieraj zbyt dużej presji na uczestnikach, dostosuj się do tempa grupy! Zacznij od małych kroków, aby zaangażować i wzbudzić zainteresowanie!

Dobre praktyki

Tutaj możesz przeczytać X dobrych praktyk z Bułgarii, Cypru, Niemiec, Grecji, Polski i Łotwy. Dobre praktyki obejmują projekty, działania i inicjatywy, które wykorzystują dziedzictwo kulturowe w celu wzmocnienia pozycji słabszych grup społecznych, zapewnienia socjalizacji i integracji oraz zwalczania dyskryminacji i nierówności.

Bułgaria

Tworzenie dekoracji świątecznych na kiermasze bożonarodzeniowe

Kontakty

Organizacja: Fundacja "Initiative Empathy".

Założona w 2003 roku w mieście Sliven, Bułgaria

Genka Ivanova, Prezes

Facebook: Инициатива Съпричастност Сливен (Фондация) - Initiative Empathy Sliven (Fundacja)

E-mail: genka0113@gmail.com

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Krótki opis dobrej praktyki

Działanie to miało na celu poprawę identyfikacji umiejętności i rozwój nowych umiejętności, nabytych w drodze nieformalnego i pozaformalnego uczenia się. Promuje nowe możliwości dla osób dorosłych o niskim poziomie umiejętności, wiedzy i kompetencji - osób z niepełnosprawnością umysłową, fizyczną i sensoryczną.

Ogólny cel opierał się na otrzymaniu nowej wiedzy na temat tradycyjnych ozdób świątecznych, rekrutując ich w nowe role społeczne. Celem było zmotywowanie i uspołecznienie uczestników do pracy w grupie oraz zainteresowanie finansowe sprzedażą pamiątek wyprodukowanych przez nich samych w celach komercyjnych.

Dobra praktyka została wdrożona przy użyciu dwóch metod:

Terapia zajęciowa - rozwijanie psychicznych i fizycznych zdolności do socjalizacji i pracy na bazie niewerbalnego wykorzystania materiałów plastycznych;

Terapia sztuką - wyzwanie dla kreatywności i praktycznego podejścia do wykonania ozdób świątecznych do sprzedaży na kiermaszu świątecznym, przy użyciu różnych materiałów: tekstyliów, kartonu, drewna itp.

Równolegle, niektórzy z nich byli zaangażowani jako aktorzy w przedstawienie teatralne bułgarskiej bajki ludowej "Dziadek i rzepa". Przedstawienie było dobrą okazją zarówno do zaprezentowania typowego bułgarskiego dziedzictwa ludowego, jak i dało szansę osobom niepełnosprawnym na pokazanie swoich talentów artystycznych.

Grupę docelową stanowiło 12 osób w wieku od 21 do 50 lat z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

Strategia motywacyjna opierała się na wartościach integracyjnych i tolerancji, koncentrując się na praktycznym podejściu i osobistej motywacji finansowej - wszystkie ozdoby świąteczne zostały sprzedane na kiermaszu bożonarodzeniowym z korzyścią dla wszystkich uczestników.

Dobra praktyka została wdrożona w tak zwanym "Niebieskim domu" w mieście Sliven w Bułgarii - Centrum wsparcia paliatywnego, psychologicznego i emocjonalnego, opieki i integracji społecznej zarówno dla dzieci, jak i dorosłych z niepełnosprawnością umysłową i fizyczną oraz specjalnymi potrzebami.

Dobra praktyka została wdrożona w grudniu 2019 r.

Osiągnięte korzyści

Grupie docelowej udało się rozwinąć umiejętności społeczne i fizyczne, takie jak lepsza zdolność komunikowania się i techniki rękodzielnicze, w oparciu o wspólną terapię zajęciową. Wszyscy uczestnicy poprawili swoje społeczne zdolności adaptacyjne i wiedzę na temat bułgarskich wschodnich zwyczajów i tradycji prawosławnych, będąc częścią wciąż żywego dziedzictwa bożonarodzeniowego. Uczestnikom udało się rozwinąć umiejętności nabyte podczas nieformalnego i pozaformalnego uczenia się tradycji bożonarodzeniowych.

Sukces tej dobrej praktyki został udowodniony przez jej trwałość i fakt, że stała się ona tradycją naszej fundacji, promującej wiedzę o wspólnym dziedzictwie bułgarskim.

Napotkane trudności

Problem dotyczy faktu, że uczestnicy mieli różne rodzaje i stopnie niepełnosprawności umysłowej lub fizycznej, co skutkowało stworzeniem niejednorodnej grupy docelowej, która wymagała innego podejścia i czasu na wdrożenie pracy. Wdrożenie tej dobrej praktyki powinno być zastosowane w bardziej zunifikowanych grupach o podobnym poziomie niepełnosprawności.

Święto malin w gminie Varshets

Kontakty

Organizacja: „Local Initiative for Varshets” w gminie Varshets

Tatiana Petrova

Strona internetowa: <http://www.bepf-bg.org/>

E-mail: varshetslig@abv.bg

Krótki opis dobrej praktyki

Działanie to miało na celu odrodzenie starej bułgarskiej tradycji obchodzenia Święta Malin w gminie Varshets.

Grupą docelową tej dobrej praktyki były osoby z grup wrażliwych w różnym wieku: emeryci, przedstawiciele społeczności romskiej, młodzi ludzie z rodzin bezrobotnych lub o niskich dochodach.

Ogólnym celem było osiągnięcie włączenia społecznego i socjalizacji w procesie zbierania dzikich owoców, jak również integracja poprzez udział w Święcie Malin. Promocja integracji, różnorodności i tolerancji była realizowana zarówno poprzez rozrywkę, jak i motywację finansową, polegającą na sprzedaży i degustacji własnoręcznie wyprodukowanych słodczy, syropów, wina, brandy z malin. Ta strategia motywacyjna znalazła odzwierciedlenie w konkursie "Wszystko z malin". Dobra praktyka została zapoczątkowana w mieście Varshets w gminie Varshets w 2007 roku i jest kontynuowana do chwili obecnej.

Ta dobra praktyka została wdrożona w ramach projektu UE "Zrównoważony rozwój obszarów wiejskich", finansowanego przez Bułgarską Fundację Partnerstwo dla Środowiska.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Osiągnięte korzyści

Osiągnięte korzyści to ustanowienie nowego zrównoważonego rozwoju rolnictwa ekologicznego i ekoturystyki w regionie oraz poprawa jakości życia wszystkich mieszkańców gminy Varshets.

Rezultaty były następujące:

1. Grupa zbieraczy otrzymała oficjalny certyfikat wydany przez bułgarskie władze certyfikujące;
2. Stare dziedzictwo kulturowe obchodzenia Święta Malin przekształciło się w nową tradycję corocznie organizowanego Festiwalu Malin, który przyciąga mieszkańców i gości Varshets, jak również bułgarskich i międzynarodowych turystów.

Napotkane trudności

Zmniejszenie areału dzikich jagód miało negatywny wpływ na tę aktywność.

Integracja społeczna młodych osób niepełnosprawnych poprzez pracę w Kazanlaku

Kontakty

Organizacja: "Future for the Children", miasta Kazanlak

Projekt "Włączenie społeczne młodych osób niepełnosprawnych poprzez pracę, związane z odrodzeniem tradycji dziedzictwa starej bułgarskiej kuchni"

Albena Venkova Ivanova

Strona www: Speckids.org

email: Albena_ven@abv.bg

Krótki opis dobrej praktyki

Grupą docelową były młode osoby niepełnosprawne (powyżej 18 roku życia).

Cel ogólny projektu został osiągnięty, a niektóre z osób niepełnosprawnych zostały zatrudnione w przemyśle spożywczym. Wszyscy beneficjenci rozwinęli nowe umiejętności, dyscyplinę pracy i poczucie odpowiedzialności. W sposób trwały stworzono bezpieczne i ochronne środowisko. Efekt społeczny został wzmocniony poprzez wsparcie w procesie poszukiwania i ubiegania się o pracę poprzez zapoznanie beneficjentów z pracodawcami biznesowymi.

Projekt "Włączenie społeczne poprzez pracę" realizowany był przez okres 15 miesięcy - rozpoczęty od września 2019 roku, a zakończony w listopadzie 2020 roku.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Osiągnięte korzyści

W projekcie wzięło udział 39 osób niepełnosprawnych w różnym wieku i z różnym rodzajem niepełnosprawności. W zależności od indywidualnych możliwości beneficjentów podzielono na dwa zespoły robocze i wskazano następujące rezultaty:

- Warsztat "*Ciasteczka*" został utworzony z myślą o produkcji ciasteczek miodowych, cukierków miodowych, herbatników i innych wypieków ;
- Warsztat "*Sztuka użytkowa*" został utworzony w celu produkcji typowych bułgarskich marteniczek i pamiątek.

Obecnie "*Ciasteczka*" działają jako przedsiębiorstwo społeczne. Trzy dziewczyny - beneficjentki projektu - pracują tam teraz na stałe.

Do drugiego przedsiębiorstwa "*Sztuka użytkowa*" uczęszczają osoby, które wykazały stałe zainteresowanie sztuką, projektowaniem i produkcją różnego rodzaju pamiątek.

Zbudowano bezpieczne środowisko społeczne i wielu uczestnikom udało się nawiązać dobre przyjaźnie, które mają duże znaczenie dla ich przyszłego życia rodzinnego.

Podpisano umowę z Bułgarskim Bankiem Pocztowym na wyprodukowanie 6 000 marteniczek.

Otrzymane pieniądze zostały wydane na wycieczki i zwiedzanie. Odwiedzono miejsca o znaczeniu kulturalnym i historycznym, takie jak klasztor Kilifarewo i dawną bułgarską stolicę Turnovo..

Napotkane trudności

Trudności były związane z wymaganym odmiennym, indywidualnym podejściem do uczestników. Dużo czasu zajęła identyfikacja umiejętności i specyficznych potrzeb każdego z naszych beneficjentów.

Cypr

Tkanie tradycyjnych wspomnień w Muzeum w Livadii i Festiwal Wyplatania Koszy w Livadii

Kontakty

Gmina Livadia

Marios Armenis, burmistrz Livadii

<https://www.livadia.org.cy/en/>

demoslivadion@cytanet.com.cy

Krótki opis dobrej praktyki

Wioska Livadia jest domem dla unikalnej sztuki ludowej wyplatania koszy z trzciny, a zachowanie tej ważnej części historii wioski zostało zabezpieczone poprzez nowe Muzeum Rzemiosła Wyplatania, które pokazuje sztukę wyplatania... wspomnienia z przeszłości!

W dawnych czasach kobiety spędzały całe dnie w roku na ścinaniu i dzieleniu trzciny w celu wykonania różnych wyrobów koszykarskich, a Livadia jest jedynym miejscem na wyspie, gdzie nadal wyrabia się "psatharkes" (tradycyjnie używane do krycia dachów). Wikliniarstwo i wyrób mat słomianych zostały wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa Niematerialnego UNESCO.

Jedną z działalności muzeum jest organizacja seminariów edukacyjnych skierowanych do młodzieży, szkół, a także kobiet z tego obszaru, aby nauczyły się sztuki wyplatania koszy i byli w stanie ją zachować i kontynuować.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Co roku w gminie Livadia organizowany jest festiwal, na którym rzemieślnicy mogą prezentować i sprzedawać swoje wyroby. Również muzeum otwiera swoje drzwi dla publiczności, prezentując bogatą historię w nowoczesny i atrakcyjny sposób w strukturze wykonanej z trzciny, i obejmuje szeroki wachlarz koszy, instrumentów muzycznych, narzędzi i innych ciekawych eksponatów i informacji, w tym wystawę fotograficzną. Wszystkie pieniądze zebrane podczas festiwalu są przeznaczane na cele charytatywne w różnych organizacjach. Ostatni raz festiwal został zorganizowany w 2019 roku.

Gmina Livadia przystąpiła do mapowania ekspatriantów, aby mogli komunikować się z nimi za pośrednictwem lokalnej gazety i informować ich o nowościach gminnych oraz o działalności związanej z wyplataniem koszy.

Osiągnięte korzyści

Ta dobra praktyka daje młodym ludziom możliwość poznania sztuki wyplatania koszy i kontynuowania tradycji, aby nie została ona zaprzepaszczona.

Napotkane trudności

Dużo pracy wymagało zebranie wszystkich istotnych materiałów dla muzeum, jak również udokumentowanie sztuki w celu stworzenia materiałów edukacyjnych dla młodzieży i szkół. Jest to proces, który trwał lata, ale w końcu się opłacił, ponieważ ta kultura została zachowana i wpisana na listę niematerialnego dziedzictwa UNESCO.

Śródziemnomorski Festiwal Tańca Folklorystycznego

Kontakty

Gmina Larnaka

www.larnaka.org

Stowarzyszenie Dziedzictwa Kulturowego
Nikozji

<https://www.cvar.severis.org/en/>

Krótki opis dobrej praktyki

Każdego roku władze miasta Larnaka we współpracy ze Stowarzyszeniem Dziedzictwa Kulturowego organizują festiwal tańca folklorystycznego w Larnaka i Nikozji, którego celem jest zaprezentowanie publiczności tańców śródziemnomorskich, muzyki, śpiewu, jedzenia i kultury, aby ludzie mogli się spotkać, poznać nawzajem swoje kultury i wzmocnić dialog i komunikację pomiędzy różnymi tradycjami.

Do udziału w Festiwalu wybierane są grupy miejscowych oraz grupy z krajów reprezentujących mniejszości narodowe żyjące na Cyprze. Chodzi o łączenie się kultur z muzyką na żywo, syntezą kolorów i oryginalnymi tradycyjnymi strojami. Jest to instytucja, która sprzyja wzajemnej interakcji i wymianie kulturalnej, jest to sprawa edukacji kulturalnej.

Festiwal trwa przez cały tydzień i organizowany jest co roku we wrześniu. Impreza organizowana jest od 2004 roku.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Osiągnięte korzyści

Jest to namacalny wyraz kultury w globalizującym się świecie, poprzez który promocja różnorodności kulturowej i dialogu międzykulturowego jest głównym celem dla dziedzictwa, dialogu między religiami, edukacji i młodzieży. Ten festiwal jest owocem pragnienia i miłości przyjaciół tradycyjnych tańców. Dają one ludziom możliwość spotkania i współistnienia poprzez muzykę i tańce z innych krajów. Festiwal zapewnia uczestnikom wiele zabawy, w tym imprezy, rejsy, nurkowanie, posiłki w formie bufetu z każdego kraju i prezentacje specjalistycznych seminariów. Daje również szansę uczestnikom na sprzedaż swoich tradycyjnych przedmiotów kulturowych przez cały czas trwania festiwalu.

Ludzie mogą tańczyć razem na ulicach miasta naśladując ich tradycyjne tańce, nosząc ich tradycyjne stroje i śpiewając ich tradycyjne piosenki. Na Cyprze mieszka wielu obcokrajowców pochodzących z różnych krajów, takich jak Grecja, Rosja, Polska, Bułgaria, Mołdawia, Pakistan, Iran, Indie, itd. Dzięki temu ludzie spotykają się i poznają tradycje narodów, które mieszkają w tym samym kraju, czyli na Cyprze.

Średnia frekwencja na imprezie wynosi od 2000 do 10.000 uczestników dziennie, a średnie wydatki osób odwiedzających festiwal to 50 euro. Organizowany jest od 15 lat, a w 2019 roku gościł 14 grup z krajów basenu Morza Śródziemnego i 15 z Cypru.

Niemcy, Hesja

Flidum - integracja uchodźców w Seligenstadt

Kontakty

Arbeitskreis Willkommen w Seligenstadt -
Wolontariusze pomagają uchodźcom

fluechtlinge.seligenstadt@gmail.com

www.willkommenskultur-fluechtlinge-seligenstadt.de

Krótki opis dobrej praktyki

AK Willkommen przyczynia się do integracji uchodźców poprzez nauczanie języka niemieckiego oraz poprzez różnorodne działania mające na celu integrację uchodźców w Seligenstadt. Do tych działań należą:

regularne kawiarenki spotkań;

kawiarnie spotkań, grupy dyskusyjne, imprezy sportowe, zbiórki pieniędzy, festyny..;

Celem akcji jest stworzenie konkretnych miejsc spotkań i wymiany myśli dla uchodźców i mieszkańców poprzez wykorzystanie przestrzeni w szkołach, kościołach, obiektach komunalnych itp.

Tworzenie sieci na poziomie lokalnym jest bardzo ważne dla zrównoważonej, zorientowanej na wyniki pracy i działalności, a także w celu motywowania wolontariuszy. Najlepiej sprawdza się to w przypadku współpracy z podmiotami edukacyjnymi (VHS).

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Osiągnięte korzyści

700 uchodźców skorzystało z tej inicjatywy, mając dostęp do:

- centralne miejsce do nauki języka, szkoleń i poszukiwania pracy;
- punkt kontaktowy dla uchodźców, osób pomagających w nauce języka, stowarzyszeń, zainteresowanych obywateli oraz przedsiębiorstw, Izby Przemysłowo-Handlowej i agencji Pro Arbeit w celu wspierania procesu integracji
- miejsce spotkań, w którym uchodźcy mają bezpośredni kontakt z mieszkańcami Seligenstadt i otrzymują pomoc - w sposób aktywny, zorganizowany i celowy.

Napotkane trudności

Na początku doświadczenia największym problemem dla grupy docelowej było zakwaterowanie. Sytuacja byłaby prostsza, gdyby początkowo skupiono się tylko na zakwaterowaniu, a dopiero później na działaniach integracyjnych. Droga do uznania, do pracy i edukacji, do mieszkania jest usiana szczególnymi trudnościami, które wykraczają poza zakres tej inicjatywy.

Klostercafé

Kontakty

Stowarzyszenie Lichtblick Seligenstadt e.V.

Johanna Root

lichtblick-seligenstadt.de

E-mail lichtblick-seligenstadt@web.de

Krótki opis dobrej praktyki

"Klostercafé" to piękna mała kawiarenka w zabytkowym kompleksie klasztornym Seligenstadt. Jest to inicjatywa rodziców, której celem jest integracja osób niepełnosprawnych poprzez zapewnienie

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

im uznanego i możliwie niezależnego życia zawodowego. Przesłanie stowarzyszenia: każdy człowiek jest na swój sposób wyjątkowy, ze wszystkimi swoimi mocnymi i słabymi stronami.

Pracę tam rozpoczęło dwóch opiekunów i dwie osoby niepełnosprawne, a obecnie jest dziewięć osób niepełnosprawnych, którym w pracy pomagają sześciu opiekunów. Ponadto w ciągu roku jest tu od sześciu do ośmiu stażystów, którzy są oceniani i ewaluowani przez opiekunów.

Kawiarnia działa już od ponad 20 lat. W 1995 roku refektarz klasztorny był w złym stanie technicznym. Podczas dyskusji nad sposobem jego zagospodarowania pojawiła się możliwość przekazania go stowarzyszeniu, które stworzyłoby przy muzeum kawiarnię. W 1998 roku pomysł ten stał się rzeczywistością.

Osiągnięte korzyści

Stowarzyszenie Lichtblick nadzoruje trzy rodzaje działalności związane z gastronomią, organizacją imprez i zarządzaniem hotelami. Te trzy przedsiębiorstwa są prawdziwymi prywatnymi firmami, które działają jako pracodawcy bez otrzymywania szczególnych dotacji publicznych.

Przedsiębiorstwa te - wśród nich kawiarnia - oferują krótkoterminowe możliwości pracy osobom, które znajdują się daleko od rynku pracy. Powodów jest wiele: są to osoby niepełnosprawne, osoby, które chcą wrócić na rynek pracy po problemach ze zdrowiem psychicznym i fizycznym, osoby, które pochodzą z różnych szkół i które mają trudności ze znalezieniem pracy w normalnych kanałach.

Liczba pracowników i trwałość inicjatyw to dwa ważne parametry. Ogólnie rzecz biorąc, Klostercafé reprezentuje dobre praktyki, które są brane za wzór na arenie międzynarodowej.

Bardzo ważnym aspektem jest chęć niezbyt dużego wzrostu: stowarzyszenie podkreśla znaczenie pozostania związanym ze swoim terytorium. Wszyscy zaangażowani pochodzą z Seligenstadt, mieszkają, pracują i mają swoje własne związki.

Napotkane trudności

Inicjatywa powstała niemal spontanicznie w odpowiedzi na potrzeby rodzin i z czasem się rozwinęła. Na początku dwie założycielki nie miały dużego doświadczenia w zarządzaniu i musiały się wiele nauczyć. Dziś mówią, że byli bardzo odważni, może nawet zbyt odważni.

Z pewnością bardzo pomógł im dobry oddźwięk i wsparcie polityczne: bardzo ważnym działaniem było tworzenie sieci kontaktów.

Niemcy, Schleswig-Holstein

Centrum kulturowe "Jenfeld House"

Kontakty

Organisation: Jenfeld-Haus (Kultur und Begegnung)

Jenfeld-Haus jest finansowany przez Urząd Dzielnicy Wandsbek

Strona internetowa: www.jenfeld-haus.de

E-mail: info@jenfeld-haus.de

Krótki opis dobrej praktyki

Głównym celem Domu Kultury Jenfeld jest stworzenie możliwości samoorganizacji działalności kulturalnej i społecznej, zapoznanie nowych imigrantów z naszymi tradycjami i dziedzictwem, jak również inicjowanie imprez związanych z dzielnicą Jenfeld-Wandsbek od 1991 roku.

Jenfeld Haus chce przyczynić się do tego, aby ludzie czuli się dobrze w swojej dzielnicy, wykorzystując działania związane z dziedzictwem kulturowym. Niezależnie od ich kulturowego pochodzenia, może rozwinąć się nowe poczucie domu. W celu poprawy jakości życia Jenfeld Haus koordynuje oferty kulturalne z dzielnicy i dla dzielnicy, które nie tylko służą czystej rozrywce, ale także niepokoją, poruszają, skłaniają do refleksji i pomagają odkryć własną kreatywność. Oferty te mają charakter międzypokoleniowy.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Osiągnięte korzyści

- Zwiększenie identyfikacji z dzielnicą oznacza poprawę wizerunku i jest tym samym sposobem na pozytywny rozwój dzielnicy.
- Uznanie naszego dziedzictwa kulturowego jako sposobu na życie, z którego każdy może korzystać.
- Jenfeld Haus widzi siebie również jako usługodawcę dla obiektów w dzielnicy i jest płaszczyzną porozumienia między obiektami a mieszkańcami oraz miejscem nawiązywania żywych kontaktów.
- W tym koncerty jazzowe z udziałem znanych muzyków oraz własnej orkiestry.
- Posiłki dla potrzebujących, zawsze w soboty Raz w tygodniu Jenfeld Haus koordynuje dystrybucję żywności dla osób potrzebujących poza domem.
- Klön Café/Bistro, lunch, śniadanie dla seniorów.
- Dom jest również zaangażowany w wydarzenia w przestrzeni publicznej, takie jak Festiwal Majowy i parada lampionów, a także inne wydarzenia związane z dziedzictwem kulturowym.
- Dom posiada w swoim programie szeroką gamę ofert grupowych. Młodzi artyści znajdują tu scenę otwartą na nowe projekty.
- Kursy i oferty grupowe: Sport (Trening fizyczny i trening ciała); Godzina konsultacji obywatelskich SPD; Kursy integracyjne; Lekcje gry na pianinie i chór, konsultacje policyjne.

Napotkane trudności

Z powodu pandemii koronawirusa Jenfeld Haus pozostanie zamknięty, początkowo do 30 kwietnia. Bardzo trudno było kontynuować działania, ponieważ wszystkie one wymagają grup ludzi, fizycznego kontaktu i wydarzeń.

Łatwiej by było, gdyby wprowadzono więcej technologii, spotkania online, szkolenia dla ludzi za pomocą komunikacji online.

Inne informacje

Jenfeld Haus posiada również własne czasopismo "JenfeldErleben" z interesującymi artykułami kolegów z Urzędu Dzielnicy i inicjatywy kulturalnej, aktualnymi informacjami o działaniach i ciekawych wywiadach dzielnicowych, przepisami kulinarnymi, doświadczeniami związanymi z

dziedzictwem kulturowym i różnymi ciekawymi artykułami. Wkrótce dostępna będzie również wersja cyfrowa.

BusBegleitService - usługi wspomagające transport publiczny

Kontakty

Organizacja: ZiB- Zentrum für interkulturelle Bildung und Arbeit e.V.

Danny Franke

Strona internetowa: www.busbegleitservice.de

E-Mail: franke@zibev.de

Krótki opis dobrej praktyki

Od 2001 roku BusBegleitService (BBS) świadczy usługi pomocy w transporcie publicznym w regionie Stormarn jako zadanie społeczne. Została ona założona przez firmę zajmującą się kwalifikacjami społecznymi wraz z przedsiębiorstwami autobusowymi. Asystenci autobusowi wykonują różne zadania w autobusach firm Autokraft, VHH i Dahmetal.

Asystenci autobusowi...

- pomagają pasażerom (np. podczas wsiadania i wysiadania);
- zapewniają pasażerom obiektywne bezpieczeństwo, jak również subiektywne poczucie bezpieczeństwa;
- są punktem kontaktowym dla pasażerów (sprawy, problemy, sugestie, pochwały itp.);

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

- udzielają pomocy osobom niepełnosprawnym i starszym;
- opiekują się dziećmi w wieku szkolnym;
- w razie potrzeby udzielają "pierwszej pomocy";
- udzielają porad dotyczących dalszych usług transportowych;
- udzielają informacji turystycznych (np. na temat ciekawych miejsc);
- zapewniają porządek i czystość w autobusie;
- w razie potrzeby wspierają lub odciążają personel prowadzący w przypadkach konfliktów.

W praktyce BusBegleitService Stormarn, jako przedsiębiorstwo społeczne w regionie, od momentu założenia wypełniło wiele znakomitych zadań na rzecz naszej społeczności:

- BusBegleitService dba o to, aby społeczeństwo znów czuło się bezpieczniej i bardziej zadbane w lokalnym transporcie publicznym (ÖPNV).
- W szczególności droga do szkoły jest bezpieczniejsza dla licznych dzieci w wieku szkolnym na obszarach wiejskich.
- Starsi i niepełnosprawni obywatele, jak również rodzice z małymi dziećmi będą mogli łatwiej korzystać z autobusów dzięki oferowanej pomocy.
- W perspektywie długoterminowej, nowi klienci zostaną przyciągnięci do transportu lokalnego poprzez wykorzystanie osób, które są bardziej obecne w przestrzeni publicznej i rozpoznawalne w swojej funkcji.
- Pomoc pasażerska wzmacnia wizerunek transportu publicznego poprzez swoje specyficzne zadania.
- Komunikacja społeczna w tej części przestrzeni publicznej zostaje ponownie zintensyfikowana.
- Firma ma wyjątkowe zadanie społeczne i edukacyjne: nie tylko oferuje możliwości zatrudnienia dla osób długotrwale bezrobotnych i innych osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, ale także dalszą edukację zintegrowaną z procesem pracy (np. poprzez nieformalne możliwości uczenia się).
- Projekt współpracy "Bus assistance Service in Stormarn" jest długoterminowym zadaniem z odpowiednim celem: usługa minimalizująca koszty społeczne dla ogółu społeczeństwa.
- Uczenie się międzykulturowe i redukcja ksenofobii są praktykowane w ramach usługi eskorty autobusowej.

Pasażerowie otrzymują pomoc.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Asystentami w autobusie są osoby znajdujące się w niekorzystnej sytuacji społecznej, zarówno z przeszłością migracyjną, jak i bez niej, które ochotniczo pomagają innym ludziom w potrzebie.

Osiągnięte korzyści

Ludzie będą częściej korzystać z autobusu, ponieważ otrzymają pomoc i będą mieli z kim porozmawiać. Asystenci odciążają kierowcę autobusu z niektórych zadań, dzięki czemu może on skoncentrować się na swoich podstawowych obowiązkach, a procesy przebiegają szybciej, co również zwiększa punktualność autobusów.

Sukces został potwierdzony ankietą przeprowadzoną wśród klientów i zdecydowana większość z nich chciałaby skorzystać z tej usługi. W miastach Ahrensburg i Bad Oldesloe usługa jest nawet promowana, ponieważ jest tak popularna.

Sami asystenci zyskują lepszą pozycję w społeczności, ponieważ niektórzy ludzie postrzegają osoby w trudnej sytuacji tylko jako beneficjentów świadczeń z systemu socjalnego, a fakt, że zajmują oni pomocne stanowisko w BusBegleitService, zapewnia lepszą integrację ze społeczeństwem. Uchodźcy zatrudnieni w ramach działań na rzecz integracji uchodźców byli również w stanie łatwiej zintegrować się dzięki swojej pracy i dodatkowym rozmowom z pasażerami oraz poprawić swoją reputację poprzez działania pomocowe.

Napotkane trudności

Na początku w autobusach zatrudniano pracowników za 1 euro, ale wraz z końcem tej możliwości, niektórzy wolontariusze otrzymali fundusze, aby kontynuować pracę. Również niektórzy ludzie odbywający swój rok socjalny i uchodźcy pracowali w autobusach, ale z powodu COVID-19 trudno jest zebrać więcej ludzi i jest więcej przypadków zachorowań niż wcześniej.

Problemy na początku polegały na udowodnieniu, że nie jest to istotne dla rynku pracy, ponieważ wolontariat jest dozwolony tylko w działalności społecznej.

Grecja

Europejskie Muzeum Chleba Dekoracyjnego

Kontakty

Przedsiębiorstwo Folklorystyczne Warnavów

Milea Pappa, Prezes

Strona internetowa: <https://mouseio-psomiou.com>

E-mail: museo@ilmb.gr

Opis dobrej praktyki

Europejskie Muzeum Chleba Dekoracyjnego zostało założone w 2005 roku, wystawiając z miłością i pasją owoce wieloletniej wspólnej pracy. Stara rezydencja w Varnavas w Attyce w Grecji została przekształcona w Muzeum Chleba, w którym zgromadzono ponad 3000 haftowanych i zdobionych przedmiotów pochodzących z całej Grecji i 40 krajów z zagranicy. Muzeum jest łatwo dostępne, położone w zielonym otoczeniu i może być odwiedzane przez cały rok.

Muzeum ma na celu ochronę i rozpowszechnianie dziedzictwa kulturowego oraz przyczynianie się do wspierania słabszych grup społecznych poprzez dziesiątki działań (programy edukacyjne, warsztaty, wycieczki z przewodnikiem itp.) dla społeczeństwa, zwłaszcza dla dzieci, osób niepełnosprawnych, bezrobotnych i starszych. Poprzez kultywowanie umiejętności ułatwiających dostęp do rynku pracy i socjalizację, szczególny nacisk kładzie się na wspieranie słabszych grup

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

społecznych w celu ich aktywnego uczestnictwa we wszystkich aspektach życia społecznego oraz eliminacji wykluczenia społecznego i ubóstwa.

Osiągnięte korzyści

Muzeum prowadzi politykę bezpłatnego zwiedzania oraz bezpłatnych programów edukacyjnych i warsztatów dla grup w trudnej sytuacji społecznej. Dlatego też muzeum odgrywa ważną rolę w realizacji strategii włączania różnorodnej publiczności, w tym słabszych grup społecznych. W ten sposób osiąga się cel kultury inkluzywnej, z otwartym dostępem do dóbr kultury dla grup słabszych i społecznie wykluczonych oraz zachęcaniem ich do uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym.

O sukcesie i znaczeniu powyższej polityki świadczą dziesiątki listów z podziękowaniami kierowanych do dyrekcji Muzeum przez instytucje, stowarzyszenia i osoby prywatne, a także rosnący z roku na rok udział w organizowanych działaniach.

Napotkane trudności

Głównym problemem, przed którym stanęła administracja muzeum w celu realizacji polityki zwiększania dostępu do dóbr kultury, była konieczność udostępnienia obiektów osobom niepełnosprawnym i mającym trudności z poruszaniem się. W szczególności należało tak dostosować pomieszczenia muzeum, aby były one dostępne bez naruszania ich zabytkowości, historyczności i autentyczności. Realizacja powyższego projektu była kosztowna i czasochłonna.

Muzeum Wina – Oenotria Land

Kontakty

Estate Oenotria Land

Strona internetowa: <http://www.domaine-lazaridi.gr/>

E-mail: kapandriti@domaine-lazaridi.gr

Opis dobrej praktyki

Muzeum Wina Costa Lazaridi w Kapandriti znajduje się w Attyce Północnej, pół godziny drogi od centrum Aten; muzeum to oddaje cześć winorośli i wszystkim jej produktom pochodnym. Kolekcja Muzeum Winiarstwa Ziemi Oenotria w Kapandriti w Attyce może być najbardziej wszechstronną i rygorystyczną próbą uchwycenia i przedstawienia bogatej historii wina.

Szeroki wachlarz eksponatów, sięgający aż do XVII wieku naszej ery, w połączeniu ze specjalnie zaprojektowanymi materiałami audiowizualnymi, oferuje zwiedzającym możliwość interaktywnego odkrywania historii uprawy winorośli, destylacji wina i produkcji octu balsamicznego.

Oenotria Land powstała z pasji Costasa Lazaridisa do winorośli i miłości do mistycznego spotkania człowieka z winem, przyjaźni i towarzystwa, współpracy i dobrych relacji z klientami. Zainspirowany przez Oenotros i jego podróż na Sycylię, Costas Lazaridis "przeniósł się" do Attyki, aby zasadzić nową winnicę z odmianami, które honorują terroir, takimi jak Cabernet Franc, Syrah i Agiorgitiko. Przywiózł również swoją bogatą kolekcję narzędzi, maszyn i akcesoriów, aby stworzyć Muzeum Wina Costa Lazaridi o powierzchni 1500 m² i w ten sposób dzielić się swoją pasją z jak największą liczbą osób w bardzo centralnym miejscu Grecji.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Osiągnięte korzyści

Celem Mysiego Wina jest nie tylko zachowanie dziedzictwa kulturowego wina, ale także wkład społeczny, wiarygodność i wrażliwość społeczna. Z tego powodu szczególny nacisk kładzie się na czynnik ludzki. Muzeum jest stałą wyspą oferty, jako zdrowe, "ludzkie" przedsiębiorstwo prowadzące działalność ekologiczną, społeczną i edukacyjną. Dyrekcja Muzeum wdraża programy informacyjne i oprowadza wycieczki, czyniąc z dziedzictwa kulturowego środek do podkreślenia zasad i idei takich jak szacunek dla ludzi i różnorodności, poprawa jakości życia ludzi i poszanowanie środowiska.

Muzeum przyczynia się również do rozwoju społeczności lokalnej poprzez tworzenie miejsc pracy oraz wspieranie gmin, stowarzyszeń, instytucji i sklepów socjalnych, Kościoła w celu niesienia pomocy słabszym grupom społecznym.

Łotwa

Program integracji migrantów „Siła łotewskich znaków”

Kontakty

Organizacja: Biedrība "Radošās Idejas"

Sanita Putniņa, Anita Kairiša

Strona internetowa: www.creativeideas.lv

E-Mail: putnina.sanita@gmail.com

Informacje o projekcie i publikacjach:

<http://www.creativeideas.lv/en/projects/our-home-latvia-ii-2014-2015/>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Opis dobrej praktyki

W latach 2014-2015 stworzono i zrealizowano cykl imprez integracyjnych "Siła łotewskich znaków" dla rodzin obywateli państw trzecich z dziećmi. Zgodnie z motywem przewodnim miesiąca oraz tradycjami kulturowymi przeprowadzono łącznie siedem imprez integracyjnych dla rodzin z dziećmi:

- Ozdoby jodłowe w tradycji łotewskiej, gdzie wykonywano ozdoby jodłowe z wykorzystaniem łotewskich surowców naturalnych i motywów narodowych;
- Rok słoneczny i jego interpretacja, gdzie wykonano dekoracyjne malowidło ścienne interpretujące łotewski rok słoneczny;
- Wytwarzanie świec według metod przodków, gdzie uczestnicy zdobyli wiedzę na temat łotewskich tradycji w zakresie wytwarzania świec oraz wykonali świece woskowe;
- Eco Bag, gdzie uczestnicy poznali proces powstawania lnu oraz łotewskie tradycje wykonywania lnianych toreb z wykorzystaniem łotewskich symboli narodowych;
- Interpretacja łotewskiego stroju ludowego, gdzie uczestnicy zdobyli wiedzę na temat łotewskiego stroju ludowego, jego znaczenia w kulturze łotewskiej, różnic pomiędzy strojami ludowymi w różnych regionach Łotwy, a także wykonali ozdobne lalki interpretując łotewskie stroje ludowe;
- Mydlarstwo z interpretacją metod przodków, gdzie uczestnicy zapoznali się z łotewskimi tradycjami przodków w zakresie wyrobu mydła oraz wykonali mydło z wykorzystaniem naturalnych surowców z Łotwy;
- Biżuteria łotewskiego stroju ludowego, gdzie uczestnicy zdobyli wiedzę na temat tradycyjnej łotewskiej biżuterii, jej znaczenia, znaczenia symboli na biżuterii, a także wykonali broszkę - saktę, przedstawiającą łotewski symbol, przy użyciu nowoczesnych materiałów.

W celu promowania praktycznego wykorzystania języka łotewskiego i ułatwienia integracji ze społeczeństwem goszczącym, odbyły się również cztery integracyjne wycieczki edukacyjne, podczas których zwiedzano regiony Łotwy - Zemgale, Kurzeme, Vidzeme i Latgale.

Na zakończenie projektu została wydana publikacja w formie drukowanej i elektronicznej przedstawiająca warsztaty i dostarczająca dodatkowych informacji na temat kultury i tradycji łotewskich.

Osiągnięte korzyści

W sumie zrealizowano 7 zajęć twórczych z kilkoma grupami, w każdych zajęciach uczestniczyły 42 osoby. Odbyły się 4 wycieczki do łotewskich regionów Latgale, Zemgale, Kurzeme i Vidzeme, w każdej wycieczce uczestniczyło 45 osób.

Takie kreatywne imprezy integracyjne ułatwiły nie tylko zdobycie nowych umiejętności i wiedzy, ale także promowały wzajemną komunikację między ludźmi i członkami społeczeństwa przyjmującego w miłej atmosferze. Uczestnicy stwierdzili, że po warsztatach znacznie lepiej poznali Łotwę i chętnie opowiedzą o niej innym.

Napotkane trudności

Jednym z wyzwań było przyciągnięcie grupy docelowej, ponieważ czasami ludzie zapisywali się na warsztaty lub wycieczki, ale na koniec nie przychodzili. Stwarza to problemy dla organizatorów, ponieważ zajęcia i posiłki są zarezerwowane dla określonej liczby osób. Projekt Creative Ideas rozważa wprowadzenie niewielkiej opłaty, aby zmotywować ludzi do udziału w zajęciach, jeśli się na nie zapiszą. Jednak to również skomplikowałoby zarządzanie projektem i sprawozdawczość.

Kolejnym wyzwaniem było znalezienie konkretnych tradycyjnych materiałów na warsztaty. Staranne planowanie powinno być wykonane z dużym wyprzedzeniem, aby zakupić wszystkie niezbędne materiały.

Program szkoleniowy dla młodzieży w zakresie kreatywnych start-upów na obszarach wiejskich

Kontakty

Organizacja: Biedrība "Radošās Idejas"

Alise Vītola

Strona internetowa: www.creativeideas.lv

E-Mail: vitola.alise@gmail.com

Informacje o projekcie i publikacjach:

<http://www.creativeideas.lv/en/projects/creative-start-ups-in-rural-areas-2017-2018/>

Krótki opis dobrej praktyki

Projekt "Kreatywne start-upy na obszarach wiejskich" miał na celu poprawę pracy młodzieży w zakresie edukacji biznesowej dla młodzieży wiejskiej poprzez wymianę najlepszych praktyk, dzielenie się metodami i pomysłami, jak ułatwić tworzenie kreatywnych start-upów na obszarach wiejskich. Projekt koncentrował się na pomysłach biznesowych, które opierają się na dziedzictwie niematerialnym, ale model biznesowy obejmuje intensywne wykorzystanie nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych, aby uczynić ten produkt atrakcyjnym dla konsumentów XXI wieku.

Stworzono e-book zawierający 8 najlepszych praktyk pokazujących udane kreatywne biznesy wiejskie, które bazują na niematerialnym dziedzictwie obszarów wiejskich. Ponadto stworzono 7 scenariuszy warsztatów obejmujących takie tematy jak prezentacja pomysłu na biznes, model biznesowy, badania rynkowe, finansowanie start-upu, marketing i public relations, tworzenie sieci kontaktów biznesowych oraz wykorzystanie platform handlu elektronicznego.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Szkoła letnia w Trikali w Grecji zgromadziła 15 młodych ludzi z Łotwy, Polski i Grecji, w tym 13 młodych ludzi z regionów borykających się z problemami społeczno-ekonomicznymi. Szkolenie opierało się na symulacji zakładania firmy i opracowywania zrównoważonego modelu biznesowego. Młodzież miała przydzielone role i pracowała w 5-osobowych zespołach w każdym start-upie.

Projekt był realizowany wspólnie przez trzy organizacje: Creative Ideas z Łotwy, Fundację Zielony Słoń z Polski oraz Folklore Company of Varnava z Grecji. Trwał od 2017 do 2018 roku i został sfinansowany ze środków programu Erasmus+.

Osiągnięte korzyści

Projekt pokazał młodym ludziom, jak mogą stworzyć udany biznes w oparciu o lokalne dziedzictwo kulturowe, jednocześnie promując najlepsze praktyki ze wszystkich krajów partnerskich i umożliwiając młodym uczestnikom naukę, pracę, zdobywanie doświadczenia i nawiązywanie relacji w wymiarze międzynarodowym.

Napotkane trudności

Podczas szkoły letniej zdaliśmy sobie sprawę, że ważne jest, aby mieć mniej więcej jednorodną grupę młodzieży pod względem wieku. Mieliśmy młodzież ze szkoły średniej (16-17 lat) i studentów (20-25 lat) i te dwie grupy nie miały zbyt wiele interakcji.

Ponadto projekt trwał tylko jeden rok, po czym skończyło się finansowanie. Aby zapewnić trwałość projektu, wyprodukowane materiały zostały rozprowadzone do innych organizacji młodzieżowych i szkół. Ponadto, partnerzy projektu nadal starają się o fundusze unijne, aby kontynuować podobne działania dla młodzieży i dorosłych.

Polska

“Garncarska Wioska” – wioska tematyczna

Kontakty

Organizacja: Nidzicka Fundacja Rozwoju NIDA

Barbara Margol

Strona internetowa: <http://garncarskawioska.pl/>

Telefon: +48 666-028-991

E-mail: garncarskawioska@nida.pl

Źródło: „5 POMYSŁÓW NA LOKALNĄ AKTYWNOŚĆ”

© Copyright by ESWIP, Elbląg 2008

Krótki opis dobrej praktyki

Zaczęło się od pytania - co mogą zrobić bezrobotni mieszkańcy wsi, głównie popegeerowskich? Nie są najmłodszy i nigdzie się nie wybierają. A może by tak nauczyć ich garncarstwa?

Wioska tematyczna "Garncarska Wioska" ruszyła w 2007 roku z działaniami opartymi na starych, ginących rzemiosłach, tradycyjnych technologiach i zwyczajach. Rolą Fundacji NIDA było koordynowanie projektu i uruchomienie całego przedsięwzięcia, zachęcenie mieszkańców wsi do współtworzenia tego przedsięwzięcia, przygotowanie bezrobotnych do pracy oraz pomoc w promocji produktów i usług tego nietypowego przedsiębiorstwa społecznego na wsi. "Garncarska Wioska" organizuje wizyty studyjne dla przedstawicieli samorządów, organizacji pozarządowych i biznesu. Dla innych regionów rolniczych stała się ona konkretnym przykładem generowania źródeł

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

dochodu dla mieszkańców wsi. Obecnie w naszym regionie funkcjonuje pięć wiosek tematycznych: Aniołowo, Kamionka oraz trzy wsie w gminie Tolkmicko: Kadyny, Suchacz i Pogrodzie

W czerwcu 2008 roku udało im się zarejestrować klaster "Garncarska Wioska" - modelowe przedsiębiorstwo społeczne składające się z około trzydziestu podmiotów prowadzących pod wspólną marką działalność produkcyjną i usługową w zakresie garncarstwa, kowalstwa, krawiectwa, renowacji starych mebli, produkcji papieru czerpanego, agroturystyki i zielonej turystyki. Działalność "Garncarskiej Wioski" ukierunkowana jest na szeroko rozumianą turystykę. Członkowie przedsiębiorstwa przeszli szkolenia z zakresu garncarstwa, kowalstwa i hafciarstwa.

Główną atrakcją wioski jest oferta "Mazurskiego Wesela", w którym może wziąć udział nawet dwieście osób. Podczas wesela można skosztować potraw przygotowanych według starych receptur oraz uczestniczyć w ceremonii weselnej ze śpiewem i tańcem przy muzyce ludowej. Oprócz widowiska dla turystów z udziałem aktorów, mieszkańców wsi, istnieje również możliwość zorganizowania prawdziwego wesela. Wówczas oprócz aktorów w strojach ludowych, na parkiecie pojawią się prawdziwi goście weselni. Każdy z garncarzy jest w stanie wyprodukować dziennie około 10 glinianych kubków. Powstał więc dylemat, gdzie je sprzedać. Kubki te są więc wliczone w cenę imprezy "Mazurskie Wesele", a każdy weselnik na koniec dostaje woreczek z garnkiem z "Garncarskiej Wioski".

Osiągnięte korzyści

Powstanie "Garncarskiej wioski" stworzyło miejsca pracy i przyniosło dochód podupadającym obszarom wiejskim. Z bezrobotnych ludzie stali się wykwalifikowanymi pracownikami, którzy od początku nauczyli się swojej pracy i tworzą wspaniałe rzeczy, które sprzedają na miejscu i w sklepie internetowym. Goście mają również możliwość zamówienia wybranych produktów i odebrania ich w dogodnym dla siebie terminie.

Napotkane trudności

Doświadczenia z tworzenia wsi tematycznych w Polsce pokazują, że w porównaniu z takimi krajami jak Austria, specjalizacji tematycznej polskich wsi towarzyszy wiele problemów i są one różnej natury. W odróżnieniu od wsi austriackich polska wieś jest mniej zorganizowana, mniej jest w niej tradycji stowarzyszeń i towarzystw. Mieszkańcy wsi, zwykle zniechęceni do spółdzielczości i pracy społecznej, z dużą rezerwą podchodzą do własności wspólnej i wspólnych działań. Przeszkodą w

skupieniu się na mocnych stronach jest częste występowanie negatywnego myślenia: "U nas nie ma nic ciekawego, u nas to się nie sprawdzi". Koncentracja na mocnych stronach, zdobycie unikalnej pozycji na rynku wymaga wiary w sukces i konsekwencji w trzymaniu się, a to nie zawsze ma miejsce.

Łatwiej tworzy się wioski tematyczne, gdzie mieszkańcy wsi mają większy wpływ na planowanie i realizację wizji rozwoju. W Polsce wieś jest znacznie bardziej zależna od gminy. Gmina posiadająca na swoim terenie wiele sołectw nie ma czasu, aby zająć się nimi w sposób kompleksowy i konsekwentny. W efekcie działania skierowane do wsi często mają charakter doraźnych interwencji.

Do tego dochodzi fakt, że praca kojarzy się na wsi z fizycznym trudem, z wytworzeniem czegoś konkretnego, a nie z "wygłupianiem się i zabawą". W jednej ze wsi kobietom, które prowadziły zajęcia dla dzieci, powiedziano: "To miło, że dzieci tu przychodzą, nawet im się tu podoba. Ale powinnyście wykonywać jakąś porządną pracę". Kiedy dowiedziały się, że jeden z rolników zamierza zrezygnować z hodowli świń i chce przerobić swój chlew na miejsce do nauki, jego koledzy zaczęli się o niego martwić: "Ale co ty teraz będziesz robił, jak nie będziesz miał świń?".

"Herbaciane pola w Tkibuli"

Kontakty

Organizacja: Fundacja EkoRozwoju

Email: biuro@fer.org.pl

Strona internetowa: <http://fer.org.pl/en/>

Źródło: <https://programrita.org/dzialania/herbaciane-pola-w-tkibuli/#>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Krótki opis dobrej praktyki

Projekt "Produkcja herbaty jako dźwignia rozwoju przedsiębiorczości w regionie Tkibuli, Gruzja" został zrealizowany przez Fundację EkoRozwoju w 2014 roku w ramach programu RITA - Przemiany w Regionie, finansowanego przez Polsko-Amerykańską Fundację Wolności.

W regionie wokół Tkibuli produkcja herbaty ustała już dawno temu. Kiedyś ten region z niej słynął, było tam kilka fabryk. Region Okriba był niegdyś bogaty, opierał się przede wszystkim na węglu. Teraz działa tam tylko jedna fabryka. Po zmianie systemu wszystko się posypało. Pracownicy odchodzili z kopalń, pozostawiając po sobie wyludnione osiedla.

Katarzyna Zaremba z Fundacji EkoRozwoju powiedziała, że kiedy przyjechała do Tkibuli po raz pierwszy, nikt nie miał pomysłu na rozwój. Myślano tylko o węglu, ale szanse na ponowne uruchomienie kopalni były niewielkie. To, co jednak od razu rzuciło się w oczy, to ogromny potencjał turystyczny tego regionu - ładne widoki, piękna przyroda.

Przy wsparciu programu RITA Fundacja zorganizowała warsztaty, których celem było znalezienie nowych perspektyw. Wspólnie z uczestnikami podróżowali i sprawdzali, co robią lokalni przedsiębiorcy. Okazało się, że na tym terenie można znaleźć wiele ciekawych produktów regionalnych. Na liście możliwych kierunków rozwoju znalazła się produkcja miodu kasztanowego o charakterystycznej nucie goryczy - wzgórze w okolicach Tkibuli porasta las kasztanowy, a także rękodzieła z gagatu - rzadkiej odmiany węgla.

Warsztaty w ramach projektu odbywały się w Tkibuli oraz w gospodarstwach uczestników - chodziło o to, by dobrze się poznać i dużo zobaczyć. Uczyli, jak prowadzić biznes, pomagali w tworzeniu planów. Połączenie kompetencji polskich i gruzińskich ekspertów sprawdziło się w tym zadaniu - trenerzy z Elkany uczyli konkretnych umiejętności, biorąc pod uwagę lokalne realia. Swoim doświadczeniem dzielili się polscy przedsiębiorcy z doświadczeniem w dostarczaniu regionalnych produktów spożywczych. Trenerzy z Polski stworzyli przestrzeń do współpracy w myśl zasady: my moderujemy, ale chcemy, żeby pomysły były wasze. Ważne było, aby myśleć wizjonersko o przyszłości regionu i planować coś na wiele lat.

Osiągnięte korzyści

Aby wzajemnie wspierać rolników w produkcji i dystrybucji lokalnych produktów spożywczych, powstały dwa nowe lokalne stowarzyszenia - Stowarzyszenie Nowa Okriba, zrzeszające producentów różnych produktów, oraz Spółdzielnia, zrzeszająca właścicieli plantacji herbaty. Katarzyna Zaremba mówi, że chcieli pokazać, że można spojrzeć na siebie inaczej niż z pozycji konkurencji, bo jeśli jedna osoba ma pole herbaty, a druga, a trzecia, to znaczy, że razem można sprzedać więcej herbaty. Wykorzystali swoje doświadczenia ze współpracy z lokalnymi przedsiębiorcami z Dolnego Śląska, z Wrzosowej Krainy i Doliny Baryczy - tam udało się stworzyć jedną lokalną markę.

Złożony został pierwszy wniosek o dotację, która pomogła w zakupie sprzętu do pakowania suszu herbacianego. Na liście planów jest karczowanie zarośniętych pól i rozwój turystyki tematycznej związanej z produkcją herbaty.

Polski pomysł organizowania targów promujących produkty pod wspólnym szyldem został zrealizowany jesienią w Gelati. W pobliżu starego zespołu klasztornego odbył się pierwszy wspólny jarmark pod nazwą Dzień Herbaty. Kobiety zebrały od sąsiadek przetwory i wyroby rękodzielnicze, lokalna artystka ręcznie namalowała etykiety na słoiki, a wszystko wyprzedano się niemal natychmiast.

Napotkane trudności

Jak wspomniano wcześniej, miejscowa ludność miała niewielką wiedzę na temat jakiegokolwiek rozwoju. Herbata była naturalnym bogactwem regionu, ale ten kierunek wydawał się trudny. Zdevastowane pola wymagały kosztownej rewitalizacji, a wiedzy brakowało. Tylko w niektórych gospodarstwach i w jednej małej fabryce produkowano niewielkie ilości suszu herbacianego. Niektórzy rolnicy mieli pewne kwalifikacje, ale niewystarczające - co było konsekwencją pracy w sowchozach, gdzie wszechstronna wiedza należała tylko do agronomów.

Projekt rozwoju herbaty jako produktu lokalnego nie powstałby bez miejscowych energicznych kobiet. Postanowiły skupić się na herbacie, ale zgodziły się, że obok niej będą promować także inne produkty lokalne.

